

„ Saa gik der atter nogle Aar hen. En Dag, en vakker Sommerdag, saa jeg, han skulde forrette i Vestre Akers Kirke. „Jeg gik derop.

„ Uformodent traf jeg ham siddende i et ydre Rum — Saa „kristiet? . . . gik hen til ham og sagde: Jeg er kommen for „at se Dem, M., og høre Dem tale endnu en Gang som i gamle, „kjære Dage . . . Han rakte mig begge Hænder, og inderlig „rørt lød hans Stemme: Jeg kommer til Dem, jeg kommer „snart til Dem!

„ Jeg saa ham ikke senere. Men da Efterretningen om „hans Død naaede mig, tænkte jeg: en elskværdig Mand er „gaaet bort. . . .

„ . . . Et Ord endnu om Bogens Side 12. Anmelderinden „omtaler et Ungdomsforhold til min Broders og Faders Mod- „stander.

„ Dette stumme Drama — der kun gjennem en Del vex- „lede Breve, ikke gjennem nogen personlig Tilnærmelse fandt „sin triste, haabløse Afslutning, og som kun har efterladt syn- „lige Spor i disse Breve og en ensom ung Piges Dagbogsop- „tegnelser — jeg har allerede før én Gang bedt vakkert for „mig, at den Sag ikke maatte berøres, da den ikke er kjendt, „ikke kan være kjendt af nogen levende Sjæl.

„ Maaske en Gang, naar alt er gjemt og glemt!

„ Men det skal siges, at dette Forhold, der forbitrede en „lang Ungdom, har givet min Opfatning af og Arbejde i Kvin- „dens Sag et stærkere Stød end maaske noget andet. Jeg fik „et grundigt Begreb om, hvilken jammerfuld Afhængighed *hun*, „og maaske netop her paa hendes eget Gebet: Følelsens, er „tvungen til at indtage, at der kan indtræffe Forhold i Livet, „hvor hun kun levnes Valget mellem den stille Selvknuselse „og den mer officielt begabede Afrættning — jeg valgte det „første“. — — —

Frk. Tschudi siger et Sted, at Fru Collett har „smægtet efter en Draabe Anerkjendelse“. Maaske. I saa Fald har hun intet at klage her, thi Frk. T.'s Hyldest er udelt og oprigtig. Maaske der dog ogsaa er noget andet, Fru C. kunde længes efter, noget, hun endnu har faaet mindre af hos sine Kritikere: Forstaaelse. Skjønt der er skrevet adskilligt om hende, tror jeg dog ikke det endnu, er lykkedes nogen at paavise, hvad der er hendes dybeste Ejendommelighed, hendes „herskende